

Arrest

nr. 128 580 van 2 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 5 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ugandees staatsburger van Muganda origine te zijn, afkomstig uit X, X, waar u geboren werd op X. Tijdens de lagere school wilde u enkel naast meisjes zitten, u weigerde naast jongens te zitten en kreeg hierdoor problemen. Uw moeder werd naar de school geroepen omwille van uw gedrag. In het secundair zat u op een kostschool met enkel meisjes. U had er uw eerste relatie, met een meisje dat (R.) heette. Nadat u met haar betrapt werd terwijl jullie de liefde bedreven werd u door de volledige school uitgelachen en mishandeld. U besloot niet te proberen zich opnieuw in te schrijven, maar begon uw moeder te helpen op de boerderij en met de verkoop van verse groenten op de markt. U stopte met school na het vierde jaar van het secundair, toen u 16 jaar oud was. Eind 2007 leerde u (D.) en (B.)

kennen in een kapsalon. U hoorde hen tegen elkaar praten en u kon afleiden dat ze holebi's waren. U zei zelf ook lesbisch te zijn. (D.) stelde later voor dat ze bij u thuis uw haar zou komen doen en eens ze bij u thuis was verklaarde ze u haar liefde. U begon een relatie met (D.). In 2009 ontdekte de familie van (D.) dat ze lesbisch was. Ze wachtten niet tot ze openlijk gekend zou zijn als lesbische, maar stuurden haar het land uit. In oktober 2010 was u met drie (eveneens homoseksuele) vrienden op café. Jullie dronken te veel en lieten jullie gevoelens zien tegenover elkaar, waardoor jullie gearresteerd werden. U werd 1 week vastgehouden in Kitale, waar u door een politiemann verkracht werd en vervolgens vrijgelaten. Iemand die eveneens in hetzelfde politiestation werd vastgehouden vertelde heel het dorp Lukuli dat u lesbisch was, waarna u werd uitgescholden en haatbrieven kreeg. Nadat u een week bij een vriendin ((S.)) in Mukikanjo had verbleven, vond u uw huis in Lukuli vernield terug. De burens zeiden dat men u wilde vermoorden, maar dat u niet thuis was. U bleef in Lukuli wonen, maar u werd op gegeven moment overvallen door een groep mannen. U werd geslagen en verkracht en verloor het bewustzijn, wanneer u terug wakker werd vond u zich een vrouw die u wilde helpen. Ze kon u echter niet naar de politie brengen, omdat ze riskeerde zelf gearresteerd te worden. U belde (S.) op en zij bracht u naar een kliniek, waar u enkele dagen bleef, waarop u opnieuw naar Lukuli terugkeerde. U kreeg een brief van het hoofd van Lukuli met de mededeling dat u het dorp moest verlaten, wat u echter niet deed. Op 3 september 2010 werd u door enkele mensen naar het politiestation gebracht. Via (S.) kon u na een week op borg vrijkomen, maar u moest zich nog elke maand melden. (S.) vond dat u niet langer in het land kon blijven en begon met enkele vrienden uw vertrek te regelen. Op 16 maart 2011 vertrok u per vliegtuig uit Uganda. U kwam de volgende dag in België aan en u hebt op 1 april 2011 asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt lesbisch te zijn en vervolging te vrezen omwille van uw homoseksuele geaardheid, omwille waarvan u reeds meerdere malen werd mishandeld, gearresteerd en misbruikt (zie gehoorverslag CGVS p. 15, 16).

Met betrekking tot uw beweerde homoseksuele geaardheid en de ontdekking en beleving ervan, kunnen echter verschillende opmerkingen gemaakt worden.

U stelt ongeveer drie jaar een relatie met gehad te hebben met (D.) (zie CGVS p. 8). Eind 2007 leerde u (D.) kennen (CGVS p. 23) en in 2009 zag u haar voor het laatst (CGVS p. 9). Bij uw relatie met (D.) kunnen de volgende opmerkingen gemaakt worden. U verklaarde dat u (D.) leerde kennen u in het kapsalon waar ze werkte (CGVS p. 22). U hoorde haar praten met (B.) en kon uit hun gesprek afleiden dat ze beide homoseksueel waren, aangezien ze het woord 'kuchu' gebruikten om aan te geven dat ze homoseksueel waren (CGVS p. 22). U mengde zich in de conversatie en vertelde hen dat u ook 'kuchu' was (CGVS p. 22). In de context van een land als Uganda, waar homoseksualiteit sterk veroordeeld wordt door de maatschappij in het algemeen en waar homoseksuele daden zelfs bij wet strafbaar zijn (zie informatie administratief dossier), is het weinig aannemelijk dat twee homoseksuelen openlijk over zichzelf zouden spreken als zijnde 'kuchu' en dat u daarop zonder meer zou vertellen dat u 'kuchu' was. U stelt weliswaar dat kuchu een codewoord is (CGVS p. 22). Op het internet is het woord al sinds 2007 terug te vinden synoniem voor homoseksueel (zie informatie administratief dossier), dus een openlijke conversatie over 'kuchu's' was in die periode al bijzonder gevaarlijk. Gevraagd hoe u dan over de term kuchu hoorde, stelde u dat u het van homoseksuele vrienden hoorde, toen u nog bij uw moeder woonde (CGVS p. 22). Echter, u stelde eveneens dat u geen andere homoseksuelen kende voor u (D.) en (B.) leerde kennen, tenzij (R.), met wie u in de middelbare school een relatie had (CGVS p. 25). Ook stelde u aanvankelijk dat u en (D.) nog bij jullie ouders woonden toen jullie elkaar leerden kennen (CGVS p. 8), terwijl u later verklaarde dat u reeds in Lukuli woonde toen u haar leerde kennen (CGVS p. 24). De namen van (D.) haar ouders kent u niet (CGVS p. 23). Over eerdere relaties van (D.) kan u weinig vertellen. Op de vraag of (D.) ooit een relatie had met een man antwoordt u aanvankelijk dat ze hier nooit iets over zei, om vervolgens te stellen dat ze u vertelde dat ze nooit met een man was (CGVS p. 24, 25), wat weinig coherent is. Over eerdere relaties van uw partner met vrouwen spreekt u in het geheel niet (CGVS p. 24, 25). Nochtans zou men verwachten dat u hier met haar over sprak en er vragen over stelde. Zeker aangezien u stelt alleen te zijn geweest sinds uw allereerste relatie met (R.) in 1998 (CGVS p. 23) en nooit andere homoseksueel vrienden had (CGVS p. 25), komt het weinig geloofwaardig over dat u bij uw eerstvolgende relatie tien jaar later geen vragen zou stellen over de lotgevallen van uw vriendin tot dan toe. Dit klemt des te meer aangezien u in een land woonde waar homoseksualiteit wettelijk verboden is (zie informatie administratief dossier) en mensen volgens uw verklaringen niet openstaan voor homoseksualiteit (CGVS p. 17). Vragen in verband met uw vriendin haar ervaringen als lesbische vrouw zouden dus niet enkel uw nieuwsgierigheid bevredigd hebben, maar zouden u ook informatie verschaft hebben betreffende uw veiligheid, in deze relatie en eventueel naar de toekomst toe. Ook over het einde van uw relatie met (D.) bent u eerder vaag. Hoewel u stelt te

weten dat (D.) het land verliet omdat haar ouders ontdekten dat ze lesbisch was en haar uit Uganda brachten, hebt u geen idee wat er juist gebeurde waardoor haar ouders dit ontdekten (CGVS p. 25). **Uw vage en incoherente verklaringen maken dat uw relatie met (D.) weinig overtuigend overkomt.**

U spreekt van een eerste lesbische relatie met (R.), een meisje dat op dezelfde kostschool zat als uzelf, een school waar enkel meisjes studeerden (CGVS p. 19). Ten tijde van deze relatie was u zestien jaar oud (CGVS p. 19). Gevraagd hoe u zich voelde bij het aangaan van uw eerste lesbische relatie, stelde u dat u zich erg opgelucht voelde en erg blij was (CGVS p. 20). In de context van een homofob land als Uganda, is dit een bedenkelijk antwoord. Het ligt immers binnen de verwachtingen dat iemand die in een homofob klimaat leeft en een eerste homoseksuele relatie aangaat, niet alleen positieve gevoelens ervaart, maar ook last heeft van gevoelens van twijfel, angst, frustratie,... Hierover legt u in het geheel geen verklaringen af. Later in het gehoor, expliciet gewezen op de homofobie in uw land en opnieuw gevraagd wat u voelde bij de ontdekking van uw homoseksualiteit, stelt u dat u er niets bij dacht of voelde, al probeerde u aanvankelijk wel om relaties aan te gaan met jongens, omdat u wilde zijn zoals de andere meisjes (CGVS p. 21). Uw lesbische gevoelens bleven echter en u had er geen problemen mee (CGVS p. 21). Verder valt op dat u verklaart dat er nog andere meisjes waren die lesbisch waren, maar dat ze zich verborgen. Verschillende lesbische meisjes die in hogere klassen zaten stuurden u liefdesbriefjes, waarop (R.) jaloers reageerde. Het is weinig aannemelijk dat er zoveel meisjes verklaarden dat ze op u verliefd waren, zoals u beweert (CGVS p. 20), indien ze werkelijk op een verborgen manier lesbisch waren. Niet in het minst omdat u verklaarde dat u tenzij (R.) geen andere homoseksuelen kende voor u naar Lukuli verhuisde (CGVS p. 25) (ongeveer drie jaar voor uw vertrek uit het land, (CGVS p. 5, 6)). U hebt geen informatie over wat er met uw vriendin gebeurde nadat u niet naar school terugkeerde (CGVS p. 20).

Omwillen van bovenstaande vage en incoherente verklaringen, kan aan uw homoseksuele geaardheid nog weinig geloof worden gehecht. Bijgevolg kunnen er reeds ernstige vraagtekens geplaatst worden bij de vervolgingsfeiten die u stelt ondergaan te hebben, aangezien zij voortbouwen op uw geaardheid.

Met betrekking tot de gebeurtenissen die in 2010 aanleiding zouden gegeven hebben tot een eerste arrestatie (CGVS p. 15) en verschillende daaropvolgende vervolgingsfeiten (CGVS p. 13-16), dient te worden opgemerkt dat u zich bijzonder onvoorzichtig gedroeg. U verklaarde immers met twee homoseksuele vrienden en een lesbisch meisje naar een bar te zijn gegaan, waar jullie openlijk jullie liefde voor elkaar getoond zouden hebben en elkaar gekust zouden hebben na gebruik van alcohol (CGVS p. 16, 26). Eerder verklaarde u reeds uw studies te hebben stopgezet omdat u problemen kreeg door uw relatie met (R.) (CGVS p. 20). U stelde dat u u voor de hele school geslagen en belachelijk werd gemaakt (CGVS p. 20). (D.) werd volgens uw verklaringen al in 2009 door haar ouders uit het land gehaald omdat men ontdekte dat ze homoseksueel was (CGVS p. 25) en uw vriend (B.) verloor zijn werk om dezelfde reden (CGVS p. 26). Er kan dan ook niet worden aangenomen dat u zo onvoorzichtig zou zijn om in het openbaar met een meisje waarmee u niet eens een relatie had te kussen (CGVS p. 26), zelfs indien u gedronken had. Men zou verwachten dat u de nodige voorzorgsmaatregelen zou nemen om dergelijke situaties te vermijden, zelfs indien dit zou willen zeggen dat u niet te veel kon drinken in het openbaar. Verder valt op dat u in het geheel niet kan toelichten wat er met uw drie vrienden gebeurde na hun arrestatie (CGVS p. 26, 27). Nochtans zou men verwachten dat u hoe dan ook zou proberen te ontdekken hoe het hen vergaan is sinds jullie samen gearresteerd werden. Ter verdediging stelt u dat u na de arrestatie niet terugging naar Lukuli, dat u er niet kon terugkeren (CGVS p. 27). U ging evenmin terug naar de bar waar jullie gearresteerd werden (CGVS p. 27). Uw verklaring dat u niet kon terugkeren naar Lukuli is echter strijdig met uw eerdere verklaringen. Uit uw relaas blijkt duidelijk dat u tussen uw eerste arrestatie in oktober 2010 en uw tweede arrestatie op 3 december 2010 wel degelijk in Lukuli verbleef, op enkele dagen in het ziekenhuis na (CGVS p. 14, 15). Uw klaarblijkelijke desinteresse in de lotgevallen van uw vrienden en uw ad hoc wisselende verklaringen over de gebeurtenissen die volgden op uw arrestatie, **doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.**

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw identiteit en asielrelaas legt u een kaart van de kerk, een uittreksel uit het geboorteregister, een 'eviction letter' en een 'release on bond' voor. Het uittreksel uit het geboorteregister bevat echter geen enkel objectief element (foto van u voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door het document wordt bedoeld. Hetzelfde geldt bijgevolg voor de andere documenten die u voorlegt. In elk geval moeten voorgelegde stukken, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48, 48/2, 48/3, 48/4, § 2, 48/5 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster wijst erop dat (B.) en (D.) in hun conversatie het woord "kuchu" gebruikten en dat dit een codewoord is, een geheime term die gebruikt wordt door de homogemeenschap zodat zij zichzelf als homoseksueel bekend konden maken zonder zichzelf in gevaar te brengen. Dit wordt bevestigd door de informatie in het administratief dossier (blog "GayUganda"). Aangezien verzoekster hierdoor wist dat (B.) en (D.) homoseksueel zijn, liep zij absoluut geen gevaar om zichzelf daarna te identificeren als lesbisch. Verweerders informatie is bovendien afkomstig van één internetblog van 2007. Dat deze blog de term "kuchu" gebruikt, betekent volgens haar niet dat de hele Oegandese gemeenschap weet waar dit woord voor staat. Uit deze enkele bron kan niet worden afgeleid dat het woord "kuchu" sinds 2007 al op het internet terug te vinden is als synoniem voor homoseksueel. Er staat ook duidelijk dat dit een geheime term is. Tevens kon de conversatie tussen (B.) en (D.) bezwaarlijk als openbaar beschouwd worden. De conversatie vond plaats in een salon tussen twee personen die elkaar kenden.

Verder verduidelijkt verzoekster dat zij reeds in Lukuli woonde en dat (D.) nog bij haar ouders woonde ten tijde van hun eerste ontmoeting. Verzoekster meent duidelijke en afdoende informatie te hebben gegeven over (D.)'s ouders. Zij kon ook nog bijkomende informatie over (D.) geven, zoals de leeftijd van de tweelingen, (D.)'s leeftijd, wat zij zoal deden in hun vrije tijd *et cetera*. Verzoekster kon een duidelijk beeld scheppen van haar relatie met (D.) en heeft coherente en volledige verklaringen afgelegd.

Waar verweerder meent dat zij (D.) vragen had moeten stellen omtrent diens lotgevallen tot dan toe, vindt verzoekster dit een zeer subjectieve beoordeling. Zij verwijst naar een arrest van de Raad. Zij verklaarde dat zij dergelijke informatie liever niet wilde horen, dat dit een deel van (D.)'s verleden was en dit hun relatie niet bepaalde.

Wat betreft het einde van haar relatie met (D.) verwijst verzoekster naar haar verklaringen tijdens het gehoor en wijst zij erop dat verweerder geen verdere vragen heeft gesteld over het feit dat zij niet weet hoe (D.)'s ouders aan de betreffende informatie kwamen. Zij vraagt zich af hoe zij dit zou moeten weten, aangezien (D.) onmiddellijk het land heeft moeten verlaten en zij sindsdien geen contact meer hadden.

Waar verweer meent dat zij last zou moeten hebben van gevoelens van angst, twijfel, frustratie *et cetera* bij de ontdekking van haar geaardheid, vindt verzoekster dit opnieuw een zeer subjectieve beoordeling. Zij heeft ook uitgelegd dat zij tegen haar homoseksuele geaardheid heeft proberen te vechten, maar dat het uiteindelijk iets natuurlijk was voor haar. Zij heeft bovendien ook veel informatie verschaft over haar vorige relatie met (R.), haar vriendin op school. In de bestreden beslissing wordt dit amper besproken, noch *in se* in vraag gesteld. Zij meent ook accurate en afdoende verklaringen te hebben afgelegd over de actuele situatie van homo's in Oeganda. Zij wist meerdere homoactivisten en prominente homoseksuelen bij naam te namen, alsook een Oegandese organisatie die strijd voor homorechten. Zij legde uit dat er ten tijde van haar vertrek een wetsvoorstel hangende was betreffende de strafbaarheid van homoseksuele handelingen en dat men er voor het eerst over begon te spreken in 2009. Deze informatie wordt bevestigd door de informatie in het administratief dossier. Zij gaf ook mee dat homoseksuelen een gevangenisstraf riskeren indien zij "in actie" worden betrapt. Verweerder laat volgens haar na al deze informatie mee in overweging te nemen. Verweerder heeft een zeer partiële lezing gehanteerd bij de beoordeling van haar asielaanvraag.

Vervolgens wijst verzoekster erop dat aan haar liefdesbriefjes werden doorgegeven op een geheime, verdoken manier. Verzoekster volhardt dienaangaande in haar verklaringen.

Waar verweerder stelt dat zij de nodige voorzorgsmaatregelen zou nemen om te vermijden in het openbaar haar geaardheid kenbaar te maken, vindt verzoekster dit opnieuw een subjectieve beoordeling, zonder staving. Verzoekster blijft dienaangaande bij haar verklaringen. Zij heeft bovendien

uitgelegd dat zij normaal gezien wel voorzichtiger is. Verweerder heeft nagelaten de door verzoekster uiteengezette incidenten nader te onderzoeken op een objectieve manier, mede door de neergelegde documenten te bestuderen – *quod non* – en baseert zich enkel op vooringenomenheden en “verwachtingen”.

Verzoekster merkt verder op dat verweerder de arrestaties, mishandelingen en verkrachtingen, waarvan zij het slachtoffer werd, niet in vraag stelt. Zij verwijst naar een arrest van de Raad en stelt dat, aangezien verweerder deze incidenten niet betwist, zij als vluchteling dient erkend te worden overeenkomstig artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

Volgens verzoekster blijkt nergens uit de bestreden beslissing of het administratief dossier dat de “eviction letter” en de “release on bond” onderzocht werden. Zij legde deze documenten neer om haar asielrelaas kracht bij te zetten. Verzoekster verwijst naar de Proceduregids van UNHCR en het arrest Singh e.a. t. België van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 2 oktober 2012.

2.1.2. Ter terechtzitting legt verzoekster samen met een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 8) een attest neer met betrekking tot haar lidmaatschap van “Why Me” (stuk 1) en foto’s van een vergadering met de groep “Wish”, die homoseksuelen verenigt (stuk 2).

2.2.1. Verzoekster preciseert niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling kunnen worden erkend dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Vooreerst dient opgemerkt dat, waar verzoekster verwijst naar rechtspraak van de Raad, de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en ieder dossier wordt individueel beoordeeld.

Dient te worden opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van haar beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Oegandese samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing *prima facie* terecht stelt dat (i) redelijkerwijze verwacht kan worden dat verzoekster met (D.) zou spreken over voorgaande (al dan niet lesbische) relaties, gelet op het homofobe karakter van de Oegandese samenleving, (ii) het niet aannemelijk is dat verzoekster haar gevoelens bij het aangaan van haar eerste lesbische relatie, met (R.), omschrijft als opgelucht en blij, opnieuw gelet op het homofobe karakter van de Oegandese samenleving, (iii) verzoekster zich onvoorzichtig gedroeg door in dronken toestand in de openbare ruimte van de homofobe Oegandese samenleving een andere vrouw te kussen, te meer daar haar vriendin (D.) reeds het land zou zijn

uitgevoerd door haar ouders omdat zij lesbisch was en haar vriend (B.) zijn werk verloor omwille van zijn geaardheid, en (iv) verzoekster blijkt geeft van desinteresse wanneer zij niet kan toelichten wat er gebeurde met haar drie vrienden nadat zij samen met haar gearresteerd waren.

Anderzijds meent de Raad dat de informatie die verweerder aan het administratief dossier toevoegde met betrekking tot de term “kuchu” (zie map ‘Landeninformatie’) te karig is om met zekerheid te kunnen stellen dat deze term in Oeganda algemeen gekend was. Er wordt immers slechts informatie bijgebracht uit één internetblog, opgesteld door een homoseksuele man in Oeganda. De Raad merkt evenwel ook op dat verzoekster evenmin stukken bijbrengt waaruit blijkt sinds wanneer, op welke manier en door wie de term “kuchu” in Oeganda gebruikt wordt. Desalniettemin beschikt de Raad niet over voldoende informatie om het gebruik van deze term in Oeganda te kunnen bepalen en bijgevolg evenmin om te beoordelen in welke mate verzoeksters verklaringen omtrent deze term al dan niet geloofwaardig zijn.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekster tijdens haar gehoor op het CGVS verklaarde (i) dat de ontdekking van haar lesbische geaardheid een progressief proces was, (ii) dat het iets was wat als het ware “natuurlijk” in haar aanwezig was, (iii) dat zij ertegen probeerde te vechten door het trachten aan te gaan van relaties met jongens maar dat zij merkte dat zij zich niet tot deze jongens aangetrokken voelde, (iv) dat zij deze pogingen met jongens ondernam omdat zij wilde zijn zoals haar andere vriendinnen die ook relaties hadden met jongens, en (v) dat zij kennis heeft van de wettelijke situatie van homoseksuelen in Oeganda, alsook van homoactivisten en een ngo die zich inzet voor homorechten (gehoorverslag CGVS, p. 16-17, 19, 21-22). Gelet op het homofobe karakter van de Oegandese samenleving kunnen deze verklaringen *prima facie* aannemelijk geacht worden. Bovendien verklaarde verzoekster dat zij sinds haar aankomst in België een lesbische relatie gehad heeft met een zekere (M.) (gehoorverslag CGVS, p. 7-8).

Het attest en de foto's die verzoekster ter terechtzitting neerlegt, kunnen dienstig zijn om een inzicht te geven in verzoeksters geaardheid. Aangaande deze stukken dient evenwel opgemerkt te worden dat ze enkel aantonen dat verzoekster lid is van de organisatie “Why Me” en aanwezig was op een vergadering, doch dat hieruit kan niet onomstotelijk worden afgeleid dat zij lesbisch is.

Op basis van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoekster niet tot een besluitvorming komen inzake de plausibiliteit van verzoeksters asielrelaas, minstens haar voorgehouden seksuele geaardheid.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om verzoeksters beweerde homoseksuele geaardheid nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 3 april 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS